त्वद्दर्शनेन स्मरपीडितश्च। तद्दीयतां मे रतिदक्षिणा। ततस्तयाभि
हितं। भो सुभग यद्येवं तदस्ति मे पत्युः प्रभूतं धनं। स च वृद्धत्वात्
प्रचलितुमप्यसमर्थः। ततस्तद्धनमादायाहमागच्छामि। येन त्वया सहा
न्यत्र गत्वा यथेच्छया रतिसुखमनुभविष्यामि। सो ऽब्रवीत्। रोचते
५मह्यमप्येतत्। तत् प्रत्यूषे ऽत्र स्थाने शीघ्रमेव समागन्तव्यं येन शुभतरं
किञ्चिन्नगरं गत्वा त्वया सह जीवलोकः सफलीक्रियते। सापि तथेति
प्रतिज्ञाय प्रहसितवदना स्वगृहं गत्वा रात्रौ प्रसुप्ते भर्तरि सर्वं वित्त
मादाय प्रत्यूषसमये तत्कथितस्थानमुपाद्रवत्। धूर्तो ऽपि तामग्रे विधाय
दक्षिणां दिशमाश्रित्य सत्वरगतिः प्रस्थितः। एवं तयोर्व्रजतोर्योजनद्वय
१०मात्रेणाग्रतः काचिन्नदी समुपस्थिता। तां दृष्ट्वा धूर्तश्चिन्तयामास।
किमहमनया यौवनप्रान्तवर्तमानया। किञ्च कदाप्यस्याः पृष्ठतः को
ऽपि समेष्यति। तन्मे महाननर्थः स्यात्। तत् केवलमस्या वित्तमा
दाय गच्छामीति निश्चित्य तामुवाच। प्रिये सुदुस्तरेयं महानदी।
तदहं द्रव्यमात्रां परे धृत्वा समागच्छामि। ततस्त्वामेकाकिनीं स्वपृ
१५ष्ठमारोप्य सुखेनोत्तारयिष्यामि। सा प्राह। सुभग एवं क्रियतां।
इत्युक्त्वाशेषं वित्तं तस्मै समर्पयामास। अथ तेनाभिहितं। भद्रं परि
धानाच्छादनवस्त्रमपि समर्पय। येन जलमध्ये निःशङ्का व्रजसि। तथा
नुष्ठिते धूर्तो वित्तं वस्त्रयुगलं चादाय यथाचिन्तितविषयं गतः। सापि
कण्ठनिवेशितहस्तयुगला सोद्वेगा नदीपुलिनप्रदेश उपविष्टा यावत्ति
२०ष्ठति। तावदेतस्मिन्नन्तरे काचिच्छृगालिका मांसपिण्डगृहीतवदना
तत्राजगाम। आगत्य च यावत् पश्यति। तावन्नदीतीरे महान् मत्स्यः
सलिलान्निःक्रम्य बहिःस्थित आस्ते। एतं च दृष्ट्वा सा मांसपिण्डं
समुत्सृज्य तं मत्स्यं प्रत्युपाद्रवत्। अत्रान्तर आकाशादवतीर्य को ऽपि
गृध्रस्तं मांसपिण्डमादाय पुनः खमुत्पपात। मत्स्यो ऽपि शृगालिकां
२५दृष्ट्वा नद्यां प्रविवेश। अथ सा शृगालिका व्यर्थश्रमा गृध्रमवलोकयन्ती